

อนาคตเกษตรไทยภายใต้ AEC จะเป็นอย่างไรต่อไป จากข้อตกลงของการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC (ASEAN Economic Community) ที่กำหนดให้ปี 2558 ประเทศในกลุ่มอาเซียนต้องลดภาษีสินค้าเป็นศูนย์ ซึ่งนั่นย่อมส่งผลกระทบต่อสินค้าเกษตรของไทยทั้งดีและร้ายแน่นอน ซึ่งอาจก่อให้เกิดทั้งอุปสรรคใหญ่ และโอกาสให้กับประเทศ โดยสินค้าเกษตร ไม่ว่าจะเป็นข้าว มันสำปะหลัง น้ำมันปาล์ม ยางพารา อ้อย และอื่นๆ ที่เป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญของหลายๆ ประเทศในกลุ่มอาเซียน และประเด็นที่ทำทนายอย่างหนึ่งของประเทศไทยก็คือ เราจะฉกฉวยโอกาสได้มากน้อยเพียงใด ภายใต้การเปิดเสรีนี้

การก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ต้องขอให้รัฐบาลเป็นผู้หาข้อมูลการลงทุนเกี่ยวกับการเกษตรและสินค้าเกษตรในอาเซียน 10 ประเทศว่าแต่ละประเทศมีจุดเด่น-จุดด้อยอย่างไร ซึ่งสำหรับประเทศไทยเราพอจะรู้อยู่แล้ว แต่ยังไม่รู้ว่าอีก 9 ประเทศ เช่น พม่า ลาว เขมร เวียดนาม ฯลฯ มีอะไรเป็นจุดเด่นในเรื่องการเกษตรบ้าง

รัฐบาลควรส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรไทย เพราะเท่าที่ติดตามข้อมูลเรื่องการเกษตรของประเทศในอาเซียน ประเทศไทยมีสินค้าเกษตรโดดเด่นไม่เป็นรองใคร ยกเว้นมาเลเซียที่เหนือกว่าใครในเรื่องปาล์ม แต่วันนี้ประเทศไทยได้มีการพัฒนาพันธุ์ปาล์ม ซึ่งสามารถแข่งขันกันได้ และยังมีพันธุ์ยางที่พัฒนาก้าวไกลเหนือมาเลเซีย จนพูดได้ว่าวันนี้ยางไทยเป็นที่หนึ่งของโลกและเหนือกว่ามาเลเซีย

ในประเทศที่มีจุดเด่นด้านการเกษตรและยังมีโอกาสที่จะพัฒนาได้ ประเทศไทยต้องพิจารณาเข้าไปลงทุน เพราะปัจจุบันโลกไม่มีพรมแดนอีกต่อไป สนามรบเป็นสนามการค้า ดังที่ พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ อดีตนายกรัฐมนตรี เคยกล่าวไว้ ดังนั้นจึงเป็นโอกาสสำคัญของประเทศไทยที่จะนำความรู้และความสามารถของ เกษตรกรไทยไปลงทุนในต่างประเทศ

ยกตัวอย่าง กัมพูชาผลิตข้าวได้ปีละเป็นล้านตันแต่ปรากฏว่าไม่มีตลาดรองรับ จึงเป็น โอกาสของไทย นักลงทุนไทยสามารถซื้อข้าวจากกัมพูชาและนำไปขายในตลาดต่างประเทศ คนไทยก็ได้กำไร กัมพูชาก็มีเงินตราเข้าประเทศ นอกจากนี้ไทยยังสามารถนำสินค้าอื่น ๆ ไปขายให้กับกัมพูชาได้อีก เช่น รถมอเตอร์ไซด์ รถยนต์ ฯลฯ

อีก 3 ปีข้างหน้า 10 ประเทศสมาชิกอาเซียนรวมถึงประเทศไทย จะเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแล้ว ซึ่งประเทศสมาชิกอาเซียนจะต้องรวมกันเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว โดยการเปิดเสรีด้านสินค้า บริการและการลงทุน ดังนั้น แต่ละประเทศต้องมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่เออีซี รวมทั้งปกป้องตนเองให้สามารถดำรงสถานะที่ได้

ประโยชน์และไม่เสียเปรียบประเทศสมาชิกอื่น ๆ ทั้งนี้กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการดูแลเรื่องมาตรฐานสินค้าพืช เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันให้กับเกษตรกรไทย

นายจิรากร โกศัยเสวี อธิบดีกรมวิชาการเกษตร กล่าวว่า การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ เออีซี ทุกประเทศสมาชิกจะต้องใช้มาตรฐานเดียวกันทั้งหมด ดังนั้น ในส่วนของกรมวิชาการเกษตร ในฐานะเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการตรวจรับรองมาตรฐานด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชสำหรับสินค้าพืช และเป็นหน่วยงานดูแลพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง 6 ฉบับ ได้แก่ พ.ร.บ.กักกันพืช พ.ร.บ.วัตถุอันตราย พ.ร.บ.ปุ๋ย พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ร.บ.พันธุ์พืช และพ.ร.บ.คุ้มครองพันธุ์พืช จำเป็นจะต้องมีการทบทวนกฎหมายต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานของอาเซียน แต่ที่สำคัญคือต้องทำให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศไทยมากที่สุด

โดยขณะนี้ได้จัดตั้งคณะทำงานเพื่อทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุม และการกักกันพืช ตลอดจนศึกษาวิจัย วิเคราะห์กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าและส่งออกของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อนำมาวิเคราะห์กับกฎหมายที่กรมวิชาการเกษตรรับผิดชอบ ทั้งที่เป็นประโยชน์และที่มีผลกระทบต่อประเทศไทย เพื่อทบทวน แก้ไข พระราชบัญญัติต่าง ๆ ให้สามารถปกป้องผลประโยชน์ของพี่น้องเกษตรกร และภาคการเกษตรของไทยไม่ให้เสียเปรียบประเทศอื่นๆ

นอกจากด้านกฎหมายแล้ว กรมฯ ยังมีการเตรียมความพร้อมในด้านงานวิจัยและพัฒนา ซึ่งจะเน้นการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตพืชที่มีต้นทุนต่ำ เพิ่มผลผลิต และมีคุณภาพ รวมทั้งวางแผนการผลิต โดยเน้นการผลิตพืชที่มีศักยภาพในการแข่งขันระหว่างอาเซียน มีการวิเคราะห์ผลกระทบรายสินค้าทั้งเชิงบวกและลบของประเทศไทยและประเทศสมาชิกอาเซียน การกำหนดค่าสารพิษตกค้างสูงสุดในผลผลิตที่ยอมรับได้ หรือเอ็มอาร์แอลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล รวมทั้งมาตรฐานที่อาเซียนกำหนดเป็นข้อตกลงร่วมกัน ควบคู่กับการปรับปรุงพันธุ์พืชโดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูงขึ้น เพื่อเพิ่มมูลค่าการส่งออกที่สูงกว่าการนำเข้าโดยคำนึงถึงมาตรการความปลอดภัยทางชีวภาพ

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นสิ่งที่ดี แต่ทุกคนจะต้องปรับตัวในการเรียนรู้และพัฒนาจุดด้อย เพิ่มประสิทธิภาพจุดเด่นให้ดีขึ้นไปอีก ซึ่งเกษตรกรมีศักยภาพอยู่แล้ว อีกทั้งเทคโนโลยีการผลิตต่างๆ ของเราก็มีอยู่มากมาย ถ้าสามารถร่วมมือกันสร้างเครือข่ายเกษตรกรเพื่อผลิตสินค้าให้ได้มาตรฐานตามที่กำหนด เราจะได้การยอมรับจากผู้ประกอบการมากขึ้น นอกจากนี้เรายังมีแหล่งวัตถุดิบจากประเทศเพื่อนบ้านที่มีราคาถูกกว่าการนำเข้าจากนอกกลุ่มอาเซียน ทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำลง ดังนั้นการขายสินค้าเราจะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นจากตลาดในประเทศ 60 ล้านคน ขยายเป็นประชากรในภูมิภาคอาเซียน 600 ล้านคน รวมไปถึงตลาดนอกอาเซียนที่ประเทศไทยส่งออกอีกจำนวนมาก

ชาวนาญี่ปุ่นรวยที่สุดในโลก รวยกว่าชาวนาสหรัฐอเมริกาเสียอีก เพราะตั้งแต่สมัยโบราณ จักรพรรดิของญี่ปุ่นยกย่องชาวนาว่าเป็นผู้มีบุญคุณต่อประเทศชาติ สร้างอาหารเลี้ยงคนทั้งประเทศ รายได้เกษตรกรญี่ปุ่นจึงสูงที่สุดในโลก ชาวนาญี่ปุ่นเดินทางไปเที่ยวรอบโลก พักโรงแรมระดับ 5 ดาว ก็เพราะรัฐบาลญี่ปุ่นเข้าใจว่าเกษตรกรเป็นฐานของประเทศ เหมือนเราสร้างบ้าน จะสร้างตึกกี่ชั้นก็ตาม ถ้าจะสร้างตึกสูง 100 ชั้น ฐานรากก็ต้องตอกเสาเข็ม 100 ชั้น ทั้งนี้เพราะญี่ปุ่นมีความเข้าใจในเรื่องเกษตรว่าเป็นเสาหลักของชาติ ไม่มีประเทศไหนที่ร่ำรวยแล้วยังไม่ปกป้องราคาสินค้าเกษตร วันนี้ การเจรจา WTO คุยกันไม่จบ ก็เพราะติดปัญหาเรื่องการเกษตร ประเทศที่เจริญแล้ว ที่ร่ำรวยแล้ว แม้แต่สหรัฐอเมริกาซึ่งเหลือเกษตรกรเพียง 1% ของประชากรทั้งหมดก็ยังปกป้องสินค้าเกษตรของประเทศ

ทำไมประเทศเหล่านั้นปกป้องสินค้าเกษตร เพราะสินค้าเกษตรเป็นทรัพย์สินสมบัติของชาติสำคัญยิ่งกว่าทองคำเสียอีก หากปล่อยให้ทรัพย์สินสมบัติของชาติราคาถูกลง ก็เท่ากับทำให้คนจนลง สินค้าเกษตรมีราคาขายเท่าไรก็เท่ากับเราพิมพ์ธนบัตร พิมพ์พันธบัตรออกมาได้เท่านั้นเพราะเป็นสมบัติของชาติ